

EL MALSON

S'arriba a un dels descansos d'**Un tomb per la vida** dedicat a Joan Brossa: els coetanis demostren estar al corrent dels entra i surts del poeta. Els convidats han analitzat el fenomen de la poesia actual, amb la proliferació d'edicions fins fa poc subterrànies -**Reduccions, Cafè Central, La Forest d'Arana, Faig, Jardins de Samarcanda**, etc.- i que ara rivalitzen en el favor del públic amb tirades que superen els cinquanta mil exemplars. L'astorat televident practica el zapping per deixar enrere l'allau publicitari de llibres, discos, cartellera teatral i la guia d'exposicions i museus.

A la primera cadena hi troba un animadíssim concurs per descobrir la possible influència que les comèdies de Shakespeare van exercir posteriorment en la música de Purcell i d'altres barrocs. L'encert gairebé total de les respostes demostra l'elementalitat de les preguntes.

A la segona cadena, tot i el seu habitual caràcter més profund, passen un documental amè i lleuger de la vida dels germans Durrell -Gerald i Lawrence-, per exposar el pes que l'estada d'aquella família a Corfú va suposar en els camins que tots dos havien de seguir més endavant. Les cites tan suades del **Quartet d'Alexandria** fan somriure els telespectadors menys informats.

La taula rodona del canal 33 s'ocupa de la propera temporada musical, ja en el nou Auditori, i especula sobre el caràcter que F.Paul Decker, en el seu paper de "principal director invitat", imprimirà als concerts de l'**Orquestra Ciutat de Barcelona**. Com a concessió, es preveu la interpretació d'algun Mahler i que, en el gruix de la programació, format per música del segle XX, s'hi obrirà alguna escletxa per als clàssics, relegats en els darrers temps als antics palaus d'esports, que ara es dediquen a la música de cambra. En un reportatge **in situ** que permet veure com avancen les obres del Liceu, es confirma que la temporada 95/96 s'iniciarà ja en el gran teatre totalment reconstruït gràcies a les aportacions populars que han fet inútil l'interés de

les institucions a participar-hi d'una manera activa.

Les cadenes privades, molt més sensacionalistes i no tan rígoroses com les anteriors, reproduïxen les tafaneries del moment: el **coup de foudre** que ha reunit la russa Ala Demidova i Ramon Oller per muntar plegats un gran espectacle; el secretisme que envolta la redacció de la nova novel·la de Jesús Moncada; el conveni signat per Columna amb Gallimard; els rumors sobre l'ingrés de Quim Monzó en un monestir benedictí... I les parabòliques faciliten una autèntica bomba: Salinger cedeix a la pressió i atorga una entrevista en exclusiva a la CNN; un ratolí ha mossegat el panxell de Stephen King, etc.

Quan l'endormiscat televident obre els ulls, acaba el malson: tots els canals estan ocupats per futbolistes de tot el món que empaiten una pilota. S'ha imposat el seny i el retorn a la normalitat.

Joaquim Carbó

-A la memòria de Law Chon Yin, de Macau, que va morir després de passar dues nits en blanc per no perdre's res del Mundial (AVUI, 22-6-94)